

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

150

Vragen van het lid **Bashir** (SP) aan de staatssecretaris van Financiën over het artikel «Kostwinnersgezin is pakezel van de staat». (Ingezonden 7 juli 2009)

1
Kloppen de berekeningen uit het artikel «Kostwinnersgezin is pakezel van de staat», waaruit blijkt dat een alleenverdienersgezin op dit moment tot 84 procent meer belasting betaalt dan een tweeverdienershuishouden met eenzelfde gezinsinkomen?¹

2
Is de stelling van de in het artikel genoemde professor waar dat het afschaffen van de overdraagbare heffingskorting vooral de armere kostwinnersgezinnen treft omdat de rijkere kostwinners de mogelijkheid hebben om inkomen uit spaargeld, beleggingen of een deelneming in een bedrijf als inkomen toe te rekenen aan hun partner om zo de heffingskorting daarmee toch te incasseren? Zo ja, hoe zou dit voorkomen kunnen worden nu de overdraagbare heffingskorting afgebouwd wordt in 15 jaar?

3
Deelt u de mening dat kostwinners ook niet altijd vrijwillig voor het kostwinnersmodel kiezen (bijvoorbeeld door het verzorgen van

een gehandicapt kind) en dat gezinnen over het algemeen dezelfde kosten hebben?

4
Kunt u in een overzicht aangeven in hoeverre het verschil in belastingdruk tussen alleenverdieners en tweeverdienersgezinnen is toegenomen?

5
Bent u bereid te onderzoeken of het mogelijk is om het verschil in belastingdruk tussen kostwinnersgezinnen en tweeverdienersgezinnen wat te verkleinen? Zo niet, waarom niet?

Toelichting

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid Van der Vlies (SGP), ingezonden 2 juli 2009 (vraagnummer 2009Z13090).

¹ Reformatorisch Dagblad, 26 juni 2009.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **De Jager** (Financiën) (ontvangen 29 september 2009)

1
Dat is afhankelijk van de persoonlijke situatie. Er is in het rekenvoorbeeld bijvoorbeeld geen rekening gehouden met het belastingvoordeel van aftrekposten voor de eigen woning of van giften dat hoger is voor de alleenverdiener. Verder zijn

de inkomensafhankelijk bijdragen ZVW zijn voor een kostwinnersgezin door het plafond (2009: € 32 369) lager dan tweeverdieners die allebei ZVW-bijdragen betalen. En voorts wijs ik erop dat de niet-werkende partner van een alleenverdiener zonder bijdragen sociale zekerheidsrechten opbouwt.

2
Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 8 van de heer Van der Vlies. (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 149)

3
Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 7 van de heer Van der Vlies. De vraag over de kosten van gezinnen is mij in dit verband niet helemaal duidelijk. Wel merk ik in dit kader op dat de kosten van kostwinnersgezinnen en tweeverdienersgezinnen uiteen kunnen lopen door de kosten van kinderopvang van tweeverdienersgezinnen.

4
Onderstaande tabel laat zien dat de belastingdruk in alle gezinssituaties is toegenomen in de periode 2000 tot 2006. De toename bij eenverdieners met twee kinderen is het grootst en bedraagt 24,7%. Bij tweeverdieners met twee kinderen varieert de stijging van 4,2% tot 11,3%. Deze toename van belastingdruk wordt grotendeels

verklaard door de inwerkingtreding van het nieuwe zorgstelsel in 2006 (zie ook het antwoord op vraag 10 Van der Vlies hierboven).

Gezinssituatie	Belastingdruk bij gemiddeld inkomen ¹		verschil belastingdruk
	2000	2006	
Alleenstaand, geen kinderen	39,7%	44,4%	4,7%
Alleenstaand, 2 kinderen	27,1%	31,6%	4,5%
Tweeverdiener, geen kinderen, 2e inkomen 67% van gem. ink.	40,6%	42,8%	2,2%
Tweeverdiener, geen kinderen, 2e inkomen 100% van gem. ink.	39,7%	44,4%	4,7%
Tweeverdiener, 2 kinderen, 2e inkomen 67% van gem. ink.	37,7%	39,3%	1,6%
Tweeverdiener, 2 kinderen, 2e inkomen 100% van gem. ink.	37,2%	41,4%	4,2%
Eenverdiener, paar, geen kinderen	34,7%	41,9%	7,2%
Eenverdiener, paar, 2 kinderen	29,6%	36,9%	7,3%

¹ Bron: OECD, Taxing Wages (2007)

5

Het verkleinen van het verschil tussen kostwinnersgezinnen en tweeverdienersgezinnen vergroot de marginale belastingdruk van de niet werkende partner. Hierdoor wordt het onaantrekkelijker voor de niet werkende partner om (meer) betaalde arbeid te doen. Aangezien dit kabinet de verhoging van de arbeidsparticipatie als doelstelling heeft, is dit niet gewenst.